

[Melchior]

skal jeg bare lige nævne for at vise, at jeg ikke har glemt det, og det er akustikken på Ny Scene, men så må vi netop ofre den halve eller hele million kroner – det er bare et slag på tasken – som skal til for at bringe denne gamle koncertsal i stand til at tage musikforestillinger på passende akustisk måde. Desuden er det ikke min tanke, at vi skal fordoble kapellets medlemsantal, men at man i vid udstrækning skal gøre brug af båndballetter og opføre sådanne musikforestillinger, som kan klare sig med mindre orkestermæssige ensembler. Lad mig minde om, at båndballetter som Dødens Triumf og nu sidst Salome og andre har været betydelige kunstneriske succeser, så der er ikke noget som helst nedvurderende i dette.

Disse scener føres af samme direktion, og den løsning, som kulturministeren nævnte, nemlig at man til en opera havde kunnet få et par strålende skuespillere fra Kgs. Nytorv, altså fra Det kgl. Teater, fra sit eget hus til at medvirke i operaen, kan man stadig væk anvende. Skuespillere, sangere, balletdansere, kapelmedlemmer har orlov fra Det kgl. Teater i stribevis og i årevis, så der skulle ikke være nogen vanskeligheder forbundet med at låne et par skuespillere til Kgs Nytorv fra huset henne i Vesterbros Passage.

Når vi har tilrettelagt dette – og det kræver som sagt hverken penge eller meget arbejde eller langt varsel – opføres der fremover både på skuespilscenen og på de to musikscener færre, men mere gennemarbejdede forestillinger end hidtil. Vi ophæver abonnementsordningen, som må være en løkke om halsen om enhver programlægger på Det kgl. Teater, således at forestillingerne – de færre, ikke få – kan spilles ud både til kunstneres, publikums og økonomidirektørens og dermed skatteydernes tilfredshed. Jeg tænker mig ikke, at den samme forestilling skal spilles 100 gange i træk, men færre alternerende forestillinger, som når at blive spillet ud; det vil om ikke løse så i væsentligt omfang bidrage til løsning af pladsproblemerne og andre tekniske vanskeligheder i de eksisterende bygninger.

Som sagt kan den skitserede ordning iværksættes meget omgående; den kræver ikke nybygning og kun yderst beskedne ombygninger og forbedringer. Ordningen vil give afgørende forbedret økonomi af driften, bedre udnyttelse af personalet, der tillige op-

når en betydelig udvidelse af den kunstneriske udfoldelsesmulighed; sammenlagt altså store fordele for kunstnere, teatergængere og skatteydere.

Som nævnt skal ordningen kun fungere i nogle år som et forsøg uden risiko og med store chancer. I mellemtiden fortsætter ministeren og andre målsætningsdebatten, arkitektkonkurrencer og meget andet. Senest til efteråret vil man sande mine ord nu, nemlig at forventningerne til målsætningsudvalgets resultater og til arkitektkonkurrencen er skruet alt for højt i vejret. Tro dog ikke, at det er sinaiske åbenbaringer, der vil fremkomme dér. Bestemt ikke for en minister, der har været så grundigt involveret og kender alle problemstillinger fra alle sider. Men vind den tid! Kør endelig debatten om konkurrencerne videre! Så vil man efter 2, 3, 4 års forløb have en praktisk erfaring, som vi ikke har haft før, om hvordan Det kgl. Teater kan fungere med skuespillet skilt ud. Vi forudiskonterer ikke den endelige løsning. Vi investerer ikke noget pengemæssigt eller andet, som er uigenkaldeligt, eller som er risikabelt, men vi vinder en betydelig erfaring, hvorefter vi kan træffe den endelige beslutning. Nu har den været så længe undervejs, at den roligt kan tage de par år til. Jeg kan også godt forudsige, at det kommer man til under alle omstændigheder.

Jeg havde lidt at sige om turnévirkomheden, men det skal jeg vente med til anden runde.

Om den af hr. Poulsgaard foreslåede dagsorden skal jeg sige, at den kan CD selv sagt ikke deltage i. Jeg lagde mærke til, at hr. Poulsgaard ønskede sig 100 år tilbage i tiden til de såkaldte gode gamle dage, og det er jo ret betegnende for det parti, der kalder sig selv fremskridtspartiet.

Ole Henriksen (SF):

Det er jo lidt vanskeligt at komme ind på hr. Melchior's forslag nu. Jeg troede sådan set, det var et dagsordensforslag, som blev remset op her, og det ville selvfølgelig blive vanskeligt at tage stilling til det, men det var da nye ideer og nye tanker.

Jeg skal takke ministeren for redegørelsen; jeg mener, det var lidt af en repetitionsøvelse til ære for de konservative, at vi fik trukket